

A Szentszékhez érkezett jelentés szerint az egyik meg nem nevezett püspök úgy végrendelkezett, hogy halála után 1,3 millió Ft-ot kitevő vagyonából egyházi célokra csak 300 ezer Ft-ot hagyott, míg a fönmaradó egymilliót rokonai örökölték. I. Ferenc királynak ez adott alkalmat az augusztus 19-én kibocsátott szabályozásának megalkotására. A magyar főpapok a bécsi nuncius közbenjárását kérték a szerintük jogtalanul kiadott rendelet érvénybe léptetésének megakadályozásához. Severoli bécsi nuncius szerint a Szentszék a következőkhöz ragaszkodik: 1. a meghatározott összeg után maradó pénz kezelője és végrehajtója mindig a püspök legyen; 2. a Szentszék jóváhagyása csak ideiglenes legyen, vagyis ahol a szükségletek megkívánják, ott vonják el a meghatározott jövedelmek többi részét a mondott célra, de miután a feltétel teljesedett, a jövedelem a maga egészében jusson vissza a javadalmasok szabad rendelkezésére; 3. a szabályzat ne legyen általános érvényű, csak ott lépjen életbe, ahol a szükségletek ezt indokolják.